

järguline tähendus jäab ikkagi linnade kasvukiirusele, mis peegeldab nende struktuurilist või teatavail juhtudel ka konjunktuurilist kasvu ja mille relativne kõrgus ei tarvitse olla proportsionaalne linnade iselisele suurusele. Selleks, et linnade suuruse mõju generaliseerivaid seaduspärasid püstitada, on ilmselt vajalik teostada rohkem hoolikaid ja kriitilisi uurimusi paljude olude poolest erinevate maade üle.

Järgmine küsimus, mis meid huvitab, on linnade juurderännikute koostis seoses nende tulemi-alaga. Teatava üldise tausta selle küsimuse selgitamiseks annab juurderännikute koostise analüüs selle järgi, kas nad on linnadesse tulnud maalt (valdadest) või teistest linnadest.

2. tabel. 1922.—1934. a. linnadesse aktiivsete tulnukate ositus endise alatise elukoha järgi.

2. L i n n a d	Tulnukate ositus		Tulnukate ositus	
	maalt (valdadest) %	teistest linnadest %	maalt (valdadest) %	teistest linnadest %
Narva-Jõesuu	39,1	60,9	Jõgeva	67,3
Keila	46,9	53,1	Elva	67,4
Suur-Tallinn *)	48,2	51,8	Mõisaküla	67,5
Kärdla	50,3	49,7	Tartu	67,8
Narva **)	51,7	48,3	Kunda	68,4
Paldiski	53,0	47,0	Võru	68,9
Tapa	54,4	45,6	Türi	69,5
Pärnu	59,3	40,7	Viljandi	72,3
Petseri	60,0	40,0	Põltsamaa	72,4
Valga	60,3	39,7	Kallaste	76,4
Rakvere	61,4	38,6	Otepää	79,0
Mustvee	61,6	38,4	Tõrva	79,6
Sindi	63,2	36,8	Mustla	80,6
Paide	64,6	35,4	Antsla	81,2
Jõhvi	64,6	35,4	Suure-Jaani	81,5
Haapsalu	64,7	35,3	Kilingi-Nõmme	83,4
Kuressaare	66,4	33,6		
Kõik kokku			57,7	42,3

*) Eraldi vaadeldes on Tallinna tulnud aktiivsete hulgas maalt tulnukaid 55,6% ja teistest linnadest tulnukaid 44,4%, Nõmme suhtes on vastavad protsendid 18,3 resp. 81,7.

**) Narval koos Narva-Jõesuuga 50,7% ja 49,3%.

Võttes aluseks vaid siserändnikud ja jäettes välja need, kelle tulemi-ala teadmata, on 2. tabelis arvutatud Eesti linnade aktiivsete juurde-